Învățături despre iubire

Bătrânul Ephraim Katounakiotis

Republicat de pe: http://anavaseis.blogspot.com/2011/01/blog-post_8821.html#more

Când oficiezi slujba, ține minte că ești un intermediar. Primești de la lume durere, lacrimi, boli, implorări și le raportezi pe tronul divinității. Și apoi transmiți lumii mângâiere, vindecare, orice are nevoie fiecare. Dumnezeu ți-a încredințat o mare slujbă, copilul meu. Cultivă-o. Urechea lui Dumnezeu este în gura preotului.

Îngerul de piatră are o mare putere. Îngerul de piatră este mediatorul omului căzut cu Tatăl, cu Creatorul său. Prin urmare, recită cât mai multe nume poți. Cât mai multe poți.

În timpul ocupației turcești, mulți preoți călătoreau, dar un preot mergea în jur, aduna nume și le pomenia la Liturghie. Iar kaimakaki-ul, polițistul turc, spunea: „Uite, incită lumea la revoluție."

Îl prinde și îl bagă înăuntru. Și în somn, toți cei de care își amintea îi apar și spun: „Ascultați, ori îl scoateți pe preot, căci își amintește de noi și ne mângâie, ori vă luăm primul copil".

Și turcul se temea. În timpul ocupației turcești. „Haide, preote, o să fie bine", spune el, „se duc, o să-mi pierd copilul?"

Sula de piatră are o mare putere, copilul meu, o mare putere. Cu cât îți amintești mai multe nume, cu atât îți poți aminti mai multe.

Da, în trecut, părintele Arsenie, vărul Starețului Iosif, mi-a dat niște nume din vremea când era imigrant din Rusia și a venit în Grecia. Și le-am memorat. Și apoi mi-a spus: „Știi, Stareț, ce am văzut?

„Am văzut în visul meu că ți-am dat aceste nume, m-am dus la o casă. Am spus, ce mai faci aici? Ei bine, spune el, puțin, ei bine, dar vine părintele Efrem și ne mângâie.”

Parcă îi pomeneam numele. Da. Apoi celălalt: „Ce mai faci?” „Da, așa și așa, dar plouă puțin și mi-e frig, dar vine părintele Efrem, spune el, și ne consolează.” Eu zic: „Acestea sunt numele, frate, pe care le pomenesc.”

De ce a sfințit Părintele Planas? El memora hârtii întregi, memora. Și mi-am amintit niște nume și le-am lipit pe peretele din Proskomidis. Acolo de la zero. Și în visul meu văd, apoi, că au venit niște bătrâni, în haine vechi, așa cum am auzit de la mama tatălui meu. Ei spun: „Tu, copilul meu, ne-ai scris, dar Starețul, copilul meu, nu ne pomenește.”

-Haide, îi spun Bătrânului, de ce nu-i pomenești?

-Nu le-am văzut clar, spune el.

-Bătrâne, iată ce am văzut: că Bătrânul nu-și amintește de noi, spune el.

Și de atunci am fost nerăbdător să-mi amintesc cât mai multe nume. Cu cât mai multe nume, cu atât primești un salariu mai mare.

Dar aceasta este cea mai mare caritate: să unești omul cu Dumnezeu. Aceasta este cea mai mare caritate. Și tu o poți face. Cu cât mai multe nume menționezi, copilul meu, cu atât mai multă răsplată primești. Da.

Un ieromonah: Și în legătură cu lacrimile pe care le-ați menționat? Cum poate cineva să aibă lacrimi în timpul Sfintei Liturghii?

Bătrânul: Să vă spun, m-am oprit de ceva vreme, pentru că nu văd, dar toată ziua m-am pregătit pentru Sfânta Liturghie. Nu te limita, copilul meu, la binecuvântările Împărtășaniei. Pentru că Împărtășania este citită de laici, preot, despot și patriarh. Dar nu toți sunt una.

Lumea primește Darurile gata pregătite. Pe când preotul este un măcelar. El Îl jertfește pe Hristos și apoi Îl transmite plenitudinii poporului. Este o mare diferență, nu este același lucru. De aceea, copilul meu, dacă vrei să ai o situație, nu te limita la binecuvântările Împărtășaniei. Pentru că tu ești un măcelar. Tăiințești și jertfești.

În timp ce celălalt ia sfânta Pâine gata pregătită. De aceea, pe tot parcursul zilei, imploră-o pe Fecioara Maria, care este lângă tine: „Fecioara mea Maria, fă-mă vrednic să văd ce jertfesc, ce slujbă mi-a adus Dumnezeu. Lasă-mă să simt.” Și Fecioara Maria ți-o va da. Da. Dacă ai slujit și n-ai vărsat lacrimi, ești puțin... sub ocară, ești sub condamnare.

Ieromonah: Și eu sunt trist.

Bătrânul: Da. Totuși, dacă plângi în timpul Liturghiei, vei înțelege că ai slujit, că ai mâncat carne spirituală, ca să spunem așa. Totuși, dacă nu ai plâns nici în rugăciune, nici în Liturghie, este ca și cum ai fi mâncat apă fiartă. Totuși, dacă plângi, vei înțelege că ai mâncat carne spirituală.

Ieromonah: Părinte, cineva încearcă să se pregătească cât mai mult posibil, dar vede că vrăjmașul nu stă locului, adică aduce gânduri care sunt adesea rușinoase, blasfemii și murdare. Atunci ce face cineva, să zicem, ce ar trebui să facă cineva, cum ar trebui să le înfrunte?

Bătrânul: Ascultați, suntem oameni. Ei bine, suntem oameni, nu suntem îngeri. Aduce și gânduri rușinoase, aduce și gânduri de mândrie, aduce și gânduri de condamnare, totul. Vom lupta.

Altă dată a venit cineva aici și, odată cu discursul, am procedat la condamnare. Apoi m-am dus la slujbă și nu am putut rosti binecuvântările.

Uite, ce am făcut?, zic eu. Haide! A venit vecinul ăsta și am criticat niște despoți și același lucru. Răspund la Liturghie, în timp ce celebrez, spun: „Dumnezeul meu, iartă-mă. Iartă-mă, Dumnezeule. Am greșit, Dumnezeule.”

„Pentru cine este «greșit», Doamne? Există și o dorință de iertare pentru mine”, spun eu. „Ei bine, Doamne, binecuvântează-mă.” Și în cele din urmă m-am calmat și am spus: „Dacă vrei altă dată, condamnă!”

Este un lucru măreț, un mare rău este condamnarea. Ei bine, ca oameni vom greși, copilul meu. Dar ce? Și mărturisirea este un mister, copilul meu.

Abia am terminat liceul, nu am mers mai departe. Și mi-am notat toți colegii de clasă, toți profesorii, profesorii de la clasa întâi a școlii primare până la ultima clasă a liceului. Și când îmi amintesc de ei, câtă bucurie primesc! Știți câtă bucurie primesc? Pentru că îmi amintesc de cei care m-au făcut un om bun. Acum, pentru că nu am mai fost la Liturghie de un an, pentru că nu ascult, și vreau să-mi amintesc din nou acele nume, și puțin câte puțin îmi amintesc din nou de ele, acești oameni beneficiază. De aceea, copilul meu, vrei ca sufletul tău să fie mântuit gratuit? Ține minte cât mai multe nume poți.

Petracheliul are mare îndrăzneală, mare îndrăzneală. De aceea, copilul meu, vrei să atingi o stare? Dacă funcționezi și nu plângi, ai păcătuit undeva, ai greșit undeva. M-am pregătit toată ziua pentru timpul Liturghiei. Și când am intrat în Liturghie, nu mi-am putut opri lacrimile. Da! Cu alte cuvinte, de multe ori am văzut pe Sfântul Altar un trup neînsuflețit, să zicem, ca în extaz, un trup neînsuflețit.

Ieromonahul: Eu, Starețule, am fost un simplu călugăr timp de douăzeci de ani. Și este adevărat, când am devenit preot, atunci am avut dificultăți, nu m-am putut obișnui cu a fi preot. Și din ziua în care am devenit preot, diavolul s-a luptat cu mine cu gânduri, cu anxietate, cu frică, cu acestea, s-a luptat mult cu acestea cu mine.

Bătrânul: Ei bine, el își face treaba. Treaba lui, dar și noi ne vom face treaba. Acolo, la Fecioara Maria, roagă-te Fecioarei Maria, copilul meu, pentru că toți Sfinții s-au rugat Fecioarei Maria. Niciun dar nu este dat de Dumnezeu omului, decât prin Fecioara Maria. Fecioara Maria împarte darurile lumii, Fecioara Maria le împarte.

Ieromonahul: Și așa m-am mirat. Spun că diavolul nici măcar nu se teme de Dumnezeiasca Liturghie, cu gândurile lui, cu rușinea, cu una, cu alta.

Bătrânul: Aceste lucruri nu lipsesc, copilul meu. Nu lipsesc.

Ieromonah: Disprețul este necesar...

Bătrânul: Dispreț. Ei bine, el își face treaba, copilul meu, își face treaba. Dar noi ne facem treaba, treaba noastră ...